

Zarzuca się naruszenie art. 127 TFUE, zawartego w jego rozdziale 2, zatytułowanym „Polityka pieniężna”, art. 3, 10, 11, 12, 13 i 38 statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, a także art. 17 pkt 17.2 i 17.3 regulaminu przyjętego decyzją EBC z dnia 19 lutego 2004 r. ⁽¹⁾, popełnionego w dniu 12 marca 2020 r. przez EBC, w osobie jego prezes;

4. Zarzut czwarty określa, uzasadnia i dokumentuje szkodę majątkową poniesioną przez skarżącego (szkoda rzeczywista i utracona korzyść);
5. Zarzut piąty dotyczy ustalenia wysokości, uzasadnienia i udowodnienia szkody związanej z cierpieniem psychicznym i naruszeniem dobrego imienia oraz tożsamości osobistej i zawodowej;
6. Zarzut szósty dotyczy wyjaśnienia, uzasadnienia i udowodnienia – w drodze domniemania oraz w drodze obliczenia prawdopodobieństwa – szkody polegającej na utracie szansy, której wysokość, zgodnie z żądaniem skarżącego, należy ustalić na zasadzie słuszności;
7. Zarzut siódmy dotyczy zasad wypracowanych w orzecznictwie Unii dotyczącym szkód niemajątkowych wyrządzanych obywatelom Unii przez jej instytucje, w szczególności w wyroku z dnia 12 września 2007 r., Combescot/Komisja (T-250/04, EU:T:2007:262).

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego 2004/257/WE z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/2) (Dz.U. 2004, L 80, s. 33), zmieniona decyzją Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/1 z dnia 22 stycznia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 95, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2023 r. – Aquind/ACER

(Sprawa T-342/23)

(2023/C 278/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Goldberg, Solicitor, E. White i J. Bille, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że (i) niektóre działania Agencji były niezgodne z prawem i że działania te wyrządziły skarżącej szkodę, którą Agencja jest zobowiązana naprawić, lub (ii) ewentualnie, że decyzja Agencji wyrządziła skarżącej szkodę, którą Agencja jest zobowiązana naprawić;

w rezultacie uznanie, że Agencja jest zobowiązana do naprawienia skarżącej szkody wyrządzonej połączeniu międzysystemowemu AQUIND przez niezgodne z prawem zachowanie Agencji, która to szkoda obejmuje:

- utracone koszty poniesione od momentu rozpoczęcia niezgodnego z prawem zachowania;
- utratę dotacji z instrumentu „Łącząc Europę”;
- koszty bieżącego zaangażowania regulacyjnego; oraz
- utratę zysków wynikającą z opóźnień;
- nakazanie stronom, aby w ciągu trzech miesięcy doszły do porozumienia w sprawie dokładnej kwoty odszkodowania lub aby przekazały Trybunałowi swoje szacunki, tak aby umożliwić Trybunałowi ustalenie kwoty odszkodowania, które Agencja ma zapłacić; oraz
- obciążenie Agencji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że odmowa przyznania zwolnienia połączeniu międzysystemowemu AQUIND w decyzji Agencji (decyzja nr 05/2018 z dnia 19 czerwca 2018 r.) jest niezgodna z prawem. Skarżąca podnosi, że niezgodność z prawem wynika z czwartego zarzutu nieważności w wyroku Sądu w sprawie T-735/18 ⁽¹⁾, który Trybunał utrzymał w mocy w sprawie C-46/21 P ⁽²⁾. Agencja umyślnie przekroczyła granice przysługującego jej uznania, nakładając dodatkowy warunek przyznania zwolnienia na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 ⁽³⁾. Zachowanie Agencji naruszyło również zasady uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i równego traktowania.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja komisji odwoławczej (decyzja A-001–2018 z dnia 17 października 2018 r.) utrzymująca w mocy decyzję Agencji jest niezgodna z prawem.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem zachowania Agencji polegającego na braku kontroli decyzji Agencji po utracie przez połączenie międzysystemowe AQUIND statusu projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, co stanowi naruszenie zasady dobrej administracji zagwarantowanej w art. 41 Karty praw podstawowych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Agencja nie wykonała niezwłocznie wyroku Sądu w sprawie T-735/18 z naruszeniem art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 ⁽⁴⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że umyślna i nieuzasadniona zwłoka we wznowieniu postępowania po wydaniu wyroku przez Sąd jest niezgodna z prawem.

Skarżąca twierdzi, że ten szereg bezprawnych zachowań doprowadził do tego, iż poniosła ona pewną, konkretną i wymierną szkodę.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 18 listopada 2020 r., Aquind/ACER (T-735/18, EU:T:2020:542).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 9 marca 2023 r., ACER/Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009 L 211, s. 15).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019 L 158, s. 54).

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2023 r. – Katjes Fassin/EUIPO (Beyond Chocolate)

(Sprawa T-343/23)

(2023/C 278/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: A. Renck i C. Stöber, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beyond Chocolate – zgłoszenie nr 18 578 274

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 kwietnia 2023 r. w sprawie R 2352/2022-1